

„O Beksińskim”

W prastarym mieście
gdzie dawnych czasów
blask łśni,
gdzie żyje wszystko
i nie ma nic,
gdzie jawa i sen,
gdzie smutek i ból.

Tam jedno miejsce
w nim żywy duch,
przekleństwo jego trwa
w nim w nim pamięć wciąż jest.

Przeklęty Artysto!
będziesz żył, aż po kres
i zawsze z podziwem,
będą patrzeć na dłonie twe.

Z podziwem i lekiem,
bo boją się,
boją się tego co ukazujesz im
brzydotę serca i zgniłość ich...

I choć ludzie lękają się,
mówią żeś wspaniały,
bo wiedzą że,
Ty artystą wybranym
co w mroku światłem jest
ukazujesz prowadzisz i mówisz że...

Każdy usłyszy co innego tu
to Twoje piękno
to Twój ból....

Wiec pokornym słowem
oddaje hołd Ci
hołd Twej osobie
i pracy rąk Twych....